

การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา

ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

The Study of Discipline Factor for Matthayomsuksa Students in Phrapariyattidhamma Schools Under The General Education Division

สายัณห์ วงศ์สุรินทร์¹ บุญเรือง ศรีเหรียญ² และ อุษา คงทอง³
Sayan Wongsurin Boonrueng Sriharun and Usa Kongthong

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาทั่วประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 840 คนโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 218 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 เก็บข้อมูล โดยใช้เทคนิคบุ๊คมATRIX (Booklet Matrix Sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงบุกเบิก (Exploratory Factor Analysis : EFA) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล เวอร์ชัน 9.10 รหัส : 6EC5-311D-BBB9-57CD

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบความมีวินัย มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ วินัยในหน้าที่ วินัยในตนเอง วินัยต่อส่วนรวม วินัยของคฤหัสถ์และนักเรียน และวินัยของนักเรียน
2. ความตรงเชิงโครงสร้างจากการสำรวจองค์ประกอบด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้ ค่าไค-สแควร์ : $\chi^2 = 453.28$, องศาความเป็นอิสระ: $df = 206$, $p\text{-value} = 0.00000$, $RMSEA = 0.038$, $GFI = 0.95$, $AGFI = 0.93$, $CFI = 0.98$, $RMR = 0.52$, และ $CN = 475.10$

คำสำคัญ : การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงบุกเบิก ความมีวินัย

¹ ดุษฎีนิพนธ์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
E-mail : sa-2520@hotmail.com

² อาจารย์ ดร.หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

Abstract

The objective of this research was to study of discipline factor for matthayomsuksa students. The sample of this research was 840 matthayomsuksa one students in Phrapariyattidhamma Schools under the General Education Division that was in their first semester of the academic year 2013 and was obtained from a multi-stage random sampling. The tool was questionnaire, which was a five-level scale of 218 items, the reliability was 0.94 by data collection with booklet matrix sampling. The statistics for data analysis was to find reliability of questionnaire with Cronbach's alpha reliability coefficient and exploratory factor analysis by using Lisrel Program Version 9.10 with activation code : 6EC5-311D-BBB9-57CD.

The results were as follows :

1. The discipline was composed of 5 factors as following : duty discipline, self discipline, organization discipline, lay person and student discipline, and student discipline.
2. The model was fit with the structure from the exploratory factor analysis, The chi-square goodness of fit test was 453.28, $df = 206$, $p\text{-value} = 0.00000$, $RMSEA = 0.038$, $GFI = 0.95$, $AGFI = 0.93$, $CFI = 0.98$, $RMR = 0.52$, and $CN = 475.10$

Keywords : Exploratory factor analysis, Discipline

บทนำ

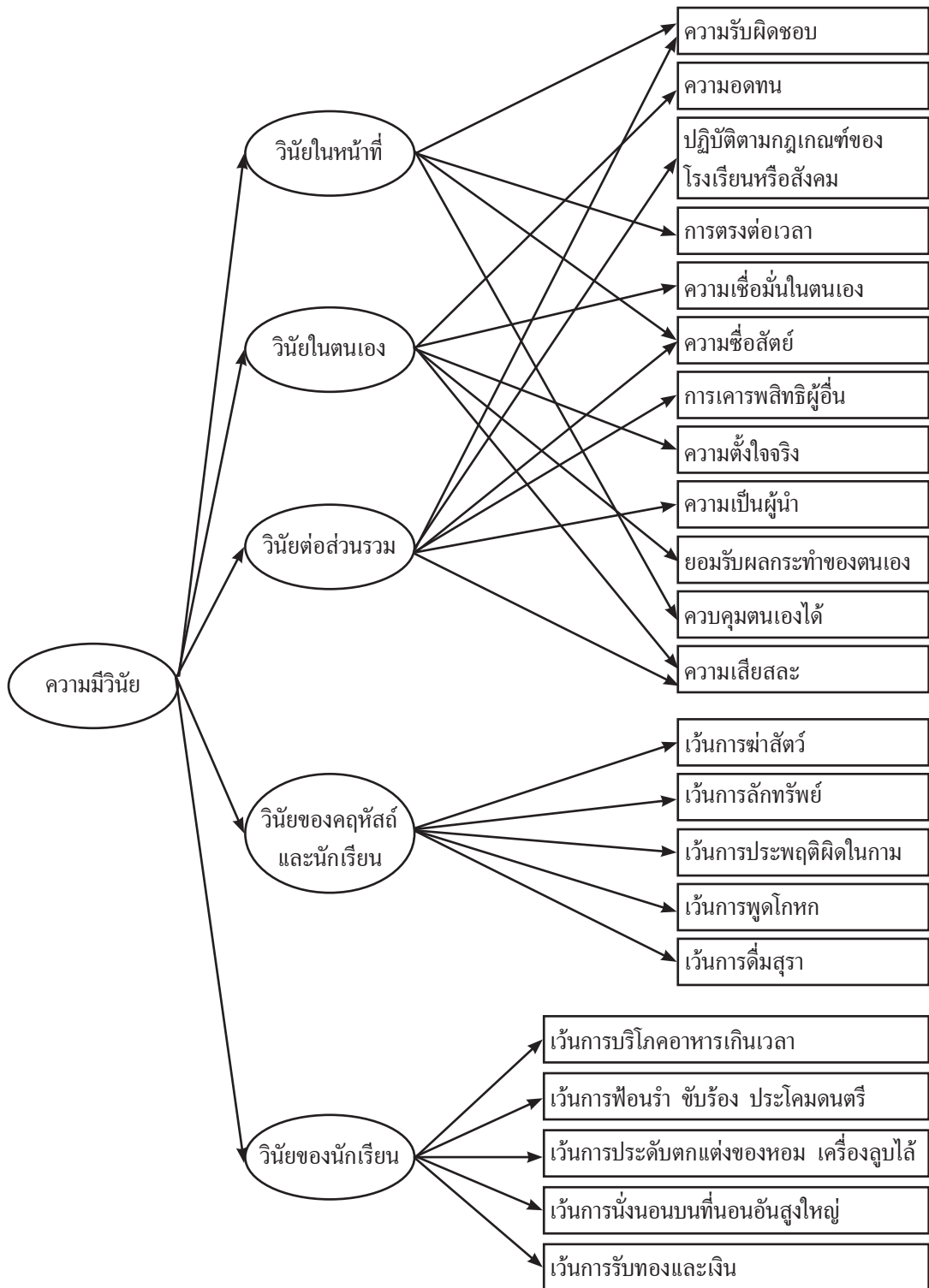
การพัฒนาคนให้มีคุณภาพตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) เป็นภารกิจหลักของการศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาในปัจจุบันดำเนินไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 พุทธศักราช 2545 มีจุดมุ่งหมายหลักในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ และเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ สติ ปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและคุณธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545 : คำนำ; อ้างถึงในแขก มูลเดช, 2554 : 100) สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552-2559 : ฉบับสรุป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 14-15) มีเจตนารมณ์ (1) พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และ (2) พัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็ง มีการพัฒนาที่ยั่งยืนและมีดุลยภาพใน 3 ด้าน คือ เป็นสังคมคุณภาพ สังคมแห่งการเรียนรู้และสังคมภูมิปัญญา และการเรียนรู้ และสังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทร และมุ่งพัฒนาคนไทยให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้าน จิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น มีวินัย ประหยัด มีความเอื้ออาทร เกื้อกูล มีเหตุผล รู้หน้าที่ ซื่อสัตย์ พากเพียรขยัน ใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต เคารพความคิดเห็นและสิทธิของผู้อื่น มีความเสียสละ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข ด้วยเหตุผลดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 5) จึงได้กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นข้อแรก คือเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2540 : 67) กล่าวว่าวินัยจัดเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อเด็ก เพราะวินัยเป็นเครื่องช่วยแนะแนวทางความประพฤติของเด็ก ความมุ่งหมายที่แท้จริงของวินัย คือการที่เด็กเกิดความดีความชอบที่จะทำสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์แก่สังคมด้วยตนเอง วินัยที่แท้จริงไม่ใช่การบังคับให้ทำตาม แต่เป็นเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อให้ทุกคนได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ วินัยที่สูงที่สุด คือการมีวินัยในตนเองซึ่งได้แก่ การรู้จักการปกครองตนเอง ควบคุมและแนะนำตนเองให้ประพฤติในทางที่ตรงอยู่เสมอ ระเบียบวินัยก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยของส่วนรวม กล่าวคือสังคมประกอบด้วยคนจำนวนมาก ซึ่งมีพื้นฐานระดับการศึกษา ความรู้ จิตใจ การได้รับการอบรมเลี้ยงดู ความนึกคิดที่แตกต่าง ความต้องการสิ่งต่างๆในการดำรงชีวิตที่ย่อมแตกต่างกันด้วย นอกจากนี้ผลประโยชน์ของแต่ละกลุ่มก็ไม่ตรงกัน แต่จะให้สังคมอยู่กันอย่างอิสระตามความพอใจก็ย่อมเป็นไปไม่ได้ ความสับสนวุ่นวายในสังคมเกิดขึ้นไม่มีที่สิ้นสุด เพื่อความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกัน ความสับสนวุ่นวายย่อมเกิดขึ้นไม่มีที่สิ้นสุด เพื่อความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกันจึงต้องมีระเบียบวินัยแบบแผนคอยควบคุมความประพฤติของคนในสังคมหรือจะกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า ระเบียบแบบแผนข้อบังคับ ข้อปฏิบัติทั้งปวงเรียกว่า วินัย ซึ่งเป็นสิ่งที่ควบคุมให้บุคคลประพฤติต่อกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยในสังคมนั้นๆ จากข้อความข้างต้นแสดงถึงความสำคัญของความมีวินัยที่มีต่อเยาวชนไทยเพราะวินัยนั้นเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพและศักยภาพพร้อมที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป นายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับความมีวินัยจึงได้มอบคำขวัญวันเด็กแห่งชาติให้กับเยาวชนไทย กระทรวงศึกษาธิการ (2555 : ออนไลน์) ได้เผยแพร่คำขวัญวันเด็กแห่งชาติประจำปี 2556 ที่เขียนด้วยลายมือโดยระบุข้อความดังนี้ “รักษาวินัย ใฝ่เรียนรู้ เพิ่มพูนปัญญา นำพาไทยสู่อาเซียน” ในทางพระพุทธศาสนาวินัยถือเป็นหลักธรรมข้อที่ 9 ที่ปรากฏในมงคล 38 ประการ แม้ไม่ใช่เป็นหลักธรรมที่สูงที่สุด แต่ได้รับการยกย่องว่าเป็นหลักธรรมอันเป็นมงคลสูงสุด ดังพระพุทธพจน์ว่า วินโย จ สุกฺกิชฺโช เอตมมฺงคฺลมฺตฺตมฺ แปลความว่า วินัยที่ฝึกไว้ดี นี้คืออุดมมงคล (พระธรรมปิฎก, 2543 : 321)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจใคร่จะศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาว่า ความมีวินัยของนักเรียนมัศึกษามีองค์ประกอบที่สำคัญอะไรบ้างเพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลและนำมาเป็นแนวทางในการส่งเสริม ปลูกฝัง และพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากศึกษาวิเคราะห์จากเอกสาร แนวคิด งานวิจัยของนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัย ได้แก่ พระพรหมมิ่งคลาจารย์ (ปัญญานันทภิกขุ) (ม.ป.ป.: 17-18), รุจิร ภู่อสารและคณะ (ม.ป.ป. : 17), เทพพร มังธานี (ม.ป.ป. : 34-35), สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2537 : 4-5), สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2532 : 15-22), พันัส หันสาคินทร์ (2542 : 32-33) ปราณี วิรุจวานิชย์ (2542 : 145), กุลชา ศิริเฉลิมพงศ์ (2544 : 16), ธิติมา จักรเพชร (2544 : 9), พิสิทธิ์ หอมสมบัติ (2546 : 16), พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ (2547 : 72-73), กร กองสุข (2548 : 17), สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราลงกรณ (2553 : 1-27) และ การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้องค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 วินัยในหน้าที่ องค์ประกอบที่ 2 วินัยในตนเอง องค์ประกอบที่ 3 วินัยต่อส่วนรวม องค์ประกอบที่ 4 วินัยของคฤหัสถ์และนักเรียน และองค์ประกอบที่ 5 วินัยของนักเรียน ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาทั่วประเทศ ทั้ง 14 กลุ่มโรงเรียน จำนวน 409 แห่ง ปีการศึกษา 2555 จำนวน 12,930 คน (สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2555 : 1)

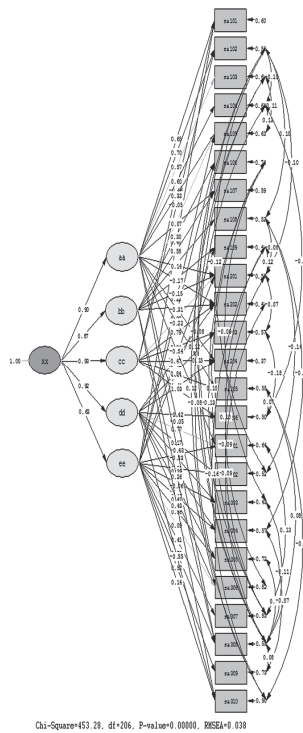
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2556 จำนวน 12 กลุ่มโรงเรียน เนื่องจากกลุ่มโรงเรียนที่ 13, 14 เป็นกลุ่มโรงเรียนพิเศษ สังกัดคณะสงฆ์จีนนิกายและคณะสงฆ์อนัมนิกาย (ฝ่ายมหานิกาย) มีจำนวนนักเรียนน้อยจึงไม่ได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ได้โรงเรียน 12 แห่ง จำนวน 720 คน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในโมเดลลิตรัล คือขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 20 เท่าของพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า (20 : 1 กลุ่มตัวอย่าง 20 ต่อ 1 ตัวแปร) ในงานวิจัยนี้มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 36 ตัวแปร ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมตามสูตรของแฮร์และคนอื่น ๆ (Hair; et.al, 2006 p. 112) จึงควรมีขนาดกลุ่มตัวอย่าง 720 คน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 840 คน เพื่อให้ผลการทดสอบคุณภาพของข้อคำถามมีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 218 ข้อ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัย และการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล และด้านหลักสูตร และการสอน จำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการและความชัดเจนของภาษาของแบบสอบถามในแต่ละด้านเป็นรายข้อโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Indexes of Item-Objective Congruence) ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.60 – 1.00 และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคพบว่า แบบสอบถามวัดความมีวินัย ทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงบุกเบิกความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา (xx) แสดงในภาพที่ 2 พบว่า ตัวแปรแฝงทั้ง 5 ตัวแปร ได้แก่ วินัยในหน้าที่ (aa) วินัยในตนเอง (bb) วินัยต่อส่วนรวม (cc) วินัยของคฤหัสถ์และนักเรียน (dd) วินัยของนักเรียน (ee) ต่างมีผลกระทบต่อตัวแปรสังเกตทั้ง 25 ตัว

ภาพที่ 2 แสดงองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

จากการวิเคราะห์ พบว่า องค์ประกอบที่ 1 วินัยในหน้าที่ (aa) มีผลกระทบต่อความซื่อสัตย์ (sa101) ความรับผิดชอบ (sa102) การตรงต่อเวลา (sa103) ควบคุมตนเองได้ (sa104) ความอดทน (sa105) ความเชื่อมั่นในตนเอง (sa107) ความซื่อสัตย์ (sa201) ความรับผิดชอบ (sa202) การเคารพสิทธิผู้อื่น (sa204) ความเสียสละ (sa205) เว้นจากการฆ่าสัตว์ (sa301) เว้นจากการบริโภคอาหารในเวลาวิกาล (sa306) เว้นจากการประดับตกแต่งของหอม เครื่องลูบไล้ (sa308) องค์ประกอบที่ 2 วินัยในตนเอง (bb) มีผลกระทบต่อความอดทน (sa105) ยอมรับผลการกระทำของตนเอง (sa106) ความเชื่อมั่นในตนเอง (sa107) ความเสียสละ (sa108) ความตั้งใจจริง (sa109) ความซื่อสัตย์ (sa201) ความรับผิดชอบ (sa202) เว้นจากการประดับตกแต่งของหอม เครื่องลูบไล้ (sa308) เว้นจากการรับทองและเงิน (sa310) องค์ประกอบที่ 3 วินัยต่อส่วนรวม (cc) ประกอบด้วย ความซื่อสัตย์ (sa101) ความรับผิดชอบ (sa102) ความซื่อสัตย์ (sa201) ความรับผิดชอบ (sa202) การปฏิบัติตนตามกฎของโรงเรียนหรือสังคม (sa203) การเคารพสิทธิผู้อื่น (sa204) ความเสียสละ (sa205) ความเป็นผู้นำ (sa206) องค์ประกอบที่ 4 วินัยของคฤหัสถ์และนักเรียน (dd) มีผลกระทบต่อความรับผิดชอบ (sa202) การปฏิบัติตนตามกฎของโรงเรียนหรือสังคม (sa203) การเคารพสิทธิผู้อื่น (sa204) ความเป็นผู้นำ (sa206) เว้นจากการฆ่าสัตว์ (sa301) เว้นจากการลักทรัพย์ (sa302) เว้นจากการประพฤติผิดในกาม (sa303) เว้นจากการพูดโกหก (sa304) เว้นจากการดื่มสุราและเมรัย (sa305) เว้นจากการบริโภคอาหารในเวลาวิกาล (sa306) และเว้นจากการรับทองและเงิน (sa310) องค์ประกอบที่ 5 วินัยของนักเรียน (ee) มีผลกระทบต่อความซื่อสัตย์ (sa101) ความอดทน (sa105) ยอมรับผลการกระทำของตนเอง (sa106) ความ

ตั้งใจจริง (sa109) ความซื่อสัตย์ (sa201) เว้นจากการฆ่าสัตว์ (sa301) เว้นจากการลักทรัพย์ (sa302) เว้นจากการประพฤติผิดในกาม (sa303) เว้นจากการพูดโกหก (sa304) เว้นจากการดื่มสุราและเมรัย (sa305) เว้นจากการบริโภคอาหารในเวลาวิกาล (sa306) เว้นจากการฟ้อนรำ ขับร้อง บรรเลงดนตรี (sa307) เว้นจากการประดับตกแต่งของหอม เครื่องลูบไล้ (sa308) เว้นจากการนั่งนอนบนที่นั่งที่นอนอันสูงใหญ่ (sa309) เว้นจากการรับทองและเงิน (sa310)

เมื่อพิจารณาผลกระทบที่ตัวแปรความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา (XX) ซึ่งเป็นตัวแปรแฝงภายนอกที่มีผลกระทบต่อตัวแปรแฝงภายใน ประกอบด้วย วินัยในหน้าที่ วินัยในตนเอง วินัยต่อส่วนรวม วินัยของคฤหัสถ์และนักเรียน และวินัยของนักเรียน จึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา มี 5 องค์ประกอบ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงบุกเบิก (Exploratory Factor Analysis) พบว่า โมเดลการวัดความมีวินัยมีดัชนีวัดความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่าไค-สแควร์ χ^2 มีค่าเท่ากับ 453.28 องศาความเป็นอิสระ df มีค่าเท่ากับ 206 p-value มีค่าเท่ากับ 0.00000 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยของส่วนเหลือคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.038 ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดล GFI มีค่าเท่ากับ 0.95 ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดลที่ปรับแก้แล้ว AGFI มีค่าเท่ากับ 0.93 ค่าดัชนีความกลมกลืนเปรียบเทียบ CFI มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ RMR มีค่าเท่ากับ 0.52 และดัชนี CN มีค่าเท่ากับ 475.10 การพิจารณาว่า โมเดลองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาที่วิเคราะห์ได้นั้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์ของนงลักษณ์ วิรัชชัย (2542 : 53-55), สุกมาต อังคุโชติและคณะ (2552 : 21-25) กำหนดไว้ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ดัชนีความสอดคล้อง	เกณฑ์การพิจารณา	ค่าดัชนี		ความหมาย
1. Chi-square (χ^2)	p-value > .05	453.28 (p = 0.00)	✗	โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. ค่า Chi-square/df	< 2.00 หรือ < 5.00	453.28/206=2.20	✓	
3. ค่า GFI	> .90 (เข้าใกล้ 1)	0.95	✓	
4. ค่า AGFI	> .90 (เข้าใกล้ 1)	0.93	✓	
5. ค่า CFI	> .90 (เข้าใกล้ 1)	0.98	✓	
6. ค่า RMSEA	< .05 (เข้าใกล้ 0)	0.038	✓	
7. ค่า Standardized RMR	< .05 (เข้าใกล้ 0)	0.03	✓	
8. ค่า RMR	< .05 (เข้าใกล้ 0)	0.52	✓	
9. ค่า CN	≥ 200 ของกลุ่มตัวอย่าง	475.10	✓	

หมายเหตุ ✗ หมายถึง ค่าที่คำนวณได้ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
✓ หมายถึง ค่าที่คำนวณได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

เพื่อเป็นการยืนยันองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงบุกเบิกวิเคราะห์ซึ่งทำให้ได้องค์ประกอบ 5 องค์ประกอบแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันยืนยันความเป็นองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อตรวจสอบและหาขนาดของผลที่องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบมีต่อตัวแปรความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา

เมื่อพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ พบว่า ค่าน้ำหนักของแต่ละองค์ประกอบมีค่าระหว่าง 0.73-0.54 จำแนกได้ดังนี้ วินัยในหน้าที่ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.73 วินัยในตนเอง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.80 วินัยต่อส่วนรวม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.83 วินัยของคฤหัสถ์และนักเรียน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.69 และวินัยของนักเรียน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.54 โดยองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ วินัยต่อส่วนรวม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.83

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงบุกเบิกความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่า มี 5 องค์ประกอบ 25 ตัวบ่งชี้ ทั้ง 5 องค์ประกอบมีความสำคัญต่อความมีวินัย โดยค่าน้ำหนักของแต่ละองค์ประกอบมีค่าระหว่าง 0.73 - 0.54 จำแนกได้ดังนี้ คือ องค์ประกอบที่ 1 วินัยในหน้าที่ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.73 องค์ประกอบที่ 2 วินัยในตนเอง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.80 องค์ประกอบที่ 3 วินัยต่อส่วนรวม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.83 องค์ประกอบที่ 4 วินัยของคฤหัสถ์และนักเรียน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.69 องค์ประกอบที่ 5 วินัยของนักเรียน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.54

จากข้อมูลน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบจะเห็นว่ามีความสอดคล้องและมีความสำคัญต่อการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบความมีวินัยของรุจิร ภู่อาระและคณะ (ม.ป.ป. : 17) ที่แบ่งวินัยเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ระเบียบวินัยส่วนตัว ระเบียบวินัยในหน้าที่และระเบียบวินัยทางสังคม สอดคล้องกับพิสิทธิ หอมสมบัติ (2544 : 9) ที่แบ่งวินัยเป็น 2 ประเภท คือ วินัยในตนเอง วินัยเพื่อส่วนรวมหรือวินัยสำหรับหมู่คณะ สอดคล้องกับพิสิทธิ หอมสมบัติ (2546 : 16) ได้แบ่งวินัยเป็น 2 ด้าน คือ วินัยในตนเอง วินัยทางสังคม สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2532 : 15-22) ที่แบ่งวินัยเป็น 2 ด้าน คือ วินัยสำหรับตนเองและวินัยสำหรับหมู่คณะ สอดคล้องกับพระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ (2547 : 72-73) ได้แบ่งวินัยเป็น 2 ประเภท คือ วินัยทางโลกและวินัยทางธรรม สอดคล้องกับเทพพร มังธานี (ม.ป.ป. : 34-35) ที่แบ่งวินัยเป็น 2 อย่าง คือ อาคาริยวินัย วินัยสำหรับคฤหัสถ์ ได้แก่ คีล 5 และอนาคาริยวินัย วินัยของบรรพชิต ได้แก่ ลิกขาบท 227 ข้อ สำหรับพระภิกษุ ลิกขาบท 311 ข้อ สำหรับพระภิกษุณีและลิกขาบท 10 ข้อ สำหรับสามเณร สอดคล้องกับพระพรหมมิ่งคลาจารย์ (ปัญญานันทภิกขุ) (ม.ป.ป. : 17-18) ที่กล่าวไว้ว่า อาคาริยวินัย จำแนกเป็น 4 คือ ไตรสรณคณัน คีล 5 คีล 8 หรืออุโบสถศีล และกุศลกรรมบถ

สำหรับองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด แสดงว่ามีความสอดคล้องมากที่สุด ได้แก่ องค์ประกอบที่ 3 วินัยต่อส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับกุลชา ศิริเฉลิมพงศ์ (2544 : 16) ที่กล่าวถึงวินัยต่อส่วนรวมไว้ว่า วินัยส่วนรวมหรือวินัยสำหรับหมู่คณะ วินัยที่ออกจากอำนาจภายนอกหรือวินัยภายนอก ผู้ที่มีวินัยภายนอกจะมีการแสดงออกซึ่งมองจากภายนอกว่าเป็นการกระทำที่บังเกิดผลดีต่อตนเอง ส่วนรวมและสังคม เช่น มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย เชื้อฟังและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ คำสั่งหรือข้อตกลง พฤติกรรมที่ปรากฏเป็นผล

จากการอบรมสั่งสอน บังคับหรือเสริมแรงแต่ผู้ที่มีวินัยภายนอกยังต้องได้รับการควบคุมดูแลอยู่เสมอ มิฉะนั้น อาจไม่ปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดได้ วินัยส่วนรวมนี้อาจต้องเป็นกฎเกณฑ์เป็นแนวทางกลางๆให้ทุกคนสามารถปฏิบัติตามได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาค้นคว้าประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปสู่การพัฒนาในด้านความมีวินัยต่อไป ผู้บริหาร ครูผู้สอน ควรนำข้อมูลในแต่ละองค์ประกอบไปเป็นข้อมูลในการวางแผนจัดกระบวนการเรียนการสอนในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดอื่นๆ และการวิเคราะห์องค์ประกอบความมีวินัยทำให้ทราบว่าองค์ประกอบใดมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดสมควรที่จะนำมาพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อให้เป็นรูปธรรมต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัย เช่น การอบรมเลี้ยงดู สิ่งแวดล้อมทางสังคม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และควรศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น มัธยมศึกษาตอนปลายที่สังกัดมหาเถรสมาคม สังกัดรัฐบาลหรือเอกชน

บรรณานุกรม

- กร กองสุข. 2548. การดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบโรงเรียนสามัคคีพิทยาคม อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. กุลชา ศิริเฉลิมพงศ์. 2544. แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น. แชก มูลเดช. 2554, มกราคม-มิถุนายน. รูปแบบการพัฒนาบุคลากรเรื่อง การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร. 13(1), 100. เทพพร มังธานี. ม.ป.ป. มงคลชีวิต. กรุงเทพฯ : หจก.แอลซีพี จูดีพร การพิมพ์. ธิติมา จักรเพชร. 2544. ผลของชุดการแนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542. โมเดลลิสม์เรล : สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. นวลศิริ เปาโลहितย์. 2540, มีนาคม. จะสร้างวินัยให้เด็กยอมรับอย่างไร. วารสารแนะแนว. 31(167), 31-34. ปราณี วิฑูรวานิชย์. 2542. จริยธรรมกับชีวิต. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. พันัส หันนาคนินทร์. 2542. การสร้างเสริมลักษณะนิสัย. กรุงเทพฯ : แม่การพิมพ์. พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). 2543. พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระพรหมมิ่งคลาจารย์ (ปัญญาเนนทิกขุ). ม.ป.ป. มงคลชีวิต 38 ประการ มรรคาแห่งชีวิตใหม่. กรุงเทพฯ : ธรรมสภา.

- พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ. 2547. **มงคลชีวิต ฉบับก้าวหน้า**. กรุงเทพฯ : บริษัท ฐานการพิมพ์ จำกัด.
พิสิทธิ์ หอมสมบัติ. 2546. **การพัฒนาวิษยนักเรียนบ้านดอนยู กิ่งอำเภอนาเยย จังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รุจิร ภูสาระ และคณะ. ม.ป.ป. **แบบเรียนแนวหน้าชุดพัฒนากระบวนการหลักสูตรใหม่ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะ
นิสัย 6**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2551. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. 2553. **แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) : ฉบับสรุป**. กรุงเทพฯ :
บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- _____. 2555. **คำขวัญวันเด็ก**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.moe.go.th>.
(วันที่ค้นข้อมูล : 17 ธันวาคม 2555).
- สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราวุฒินัน. 2553. **สามเณรศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ :
มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการประลอมศึกษาแห่งชาติ. 2532. **แนวทางปฏิบัติกิจกรรมเสริมสร้างวิษยนักเรียนสำหรับ
โรงเรียนประลอมศึกษา**. สุพรรณบุรี : ศูนย์วิชาการสุพรรณบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2537. **การเสริมสร้างวิษย คู่มือแนะแนวทางปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. 2555. **สถิตินักเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ประจำปี
การศึกษา 2555 ครั้งที่ 1**. ส่วนการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ. (เอกสารเย็บเล่ม).
- สุภมาส อังศุโชติ และคณะ. 2552. **สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิษยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ : เทคนิค
การใช้โปรแกรม LISREL**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เจริญดีมีนคองการพิมพ์.
- Joseph F. Hair, Jr. ; William C. Black ; Barry J. Babin ; Rolph E. Anderson ; Ronald L. Tatham.
2006. **Multivariate Data Analysis**. 6th ed. Prentice Hall.

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิษยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยการสนับสนุนจากอาจารย์ ดร. บุญเรือง ศรีเหรียญ ประธาน
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุษา คงทอง กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์
ดร. กาญจนา สุจินะพงษ์ อาจารย์ ดร. แสน สมนึก อาจารย์ ดร. ราชันย์ บุญธิมา รองศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์
จันทร์เรือง และอาจารย์ ดร. สุพจน์ เกิดสุวรรณ ที่เป็นผู้เชิญขานให้ขอเสนอแนะและตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิษย
ผู้วิษยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้